

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 303/2539

พนักงานอัยการจังหวัดพังงา โจทก์ นาย สมศักดิ์ ตันศิริจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 4, พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 54, พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 72 ตี

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อส. ได้ครอบครองทำประโยชน์ทำสวนจากในที่ดินที่เกิดเหตุตั้งแต่ปี 2486 ก่อนป. ที่ดินพ.ศ. 2497 ใช้บังคับขณะนั้นส. เป็นผู้ได้ที่ดินที่เกิดเหตุมาตามป. ที่ดินที่ดินที่เกิดเหตุจึงไม่ใช่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้พ.ศ. 2484 มาตรา 4(1) เมื่อส. ยกที่ดินที่เกิดเหตุให้จำเลยจำเลยจึงมีสิทธิครอบครองที่พิพาท

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 54, 72 ตี วรรคสอง และให้จำเลย คนงานผู้รับจ้างผู้แทนและบริวารของจำเลยออกไปจากเขตป่าจำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า ที่ดินที่เกิดเหตุไม่ใช่ป่าและจำเลยมีสิทธิครอบครองในที่ดินที่เกิดเหตุพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยว่า ที่ดินที่เกิดเหตุเป็นป่าแต่จำเลยเข้าครอบครองโดยสุจริต ขาดเจตนาอันเป็นองค์ประกอบความผิดจำเลยไม่มีความผิด พิพากษายืน จำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว คดีมีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า ที่ดินที่เกิดเหตุมิใช่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 4(1) แต่เป็นที่ดินที่จำเลยมีสิทธิครอบครองก่อนประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ใช้บังคับ จำเลยจึงไม่มีความผิดตามฟ้องหรือไม่ จำเลยนำสืบว่า ที่ดินที่เกิดเหตุนางสุจินต์ยายของจำเลยได้ครอบครองทำเป็นสวนจาก โดยนายเกษมเป็นผู้ซื้อแทนจากนายโยธินและนางสืบบัวหรือบันเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2486 ตามสัญญาซื้อขายที่ดินในปี 2498 นางสุจินต์ได้ให้นายประสิทธิ์บิดาของจำเลยแจ้งสิทธิครอบครองที่ดิน(ส.ค.1) ในนามของนายเจ้าสามมีของนางสุจินต์ แต่นายเจ้าป่วยจึงมิได้นำแบบแจ้งการครอบครองที่ดินดังกล่าวไปยื่นต่อทางราชการและนายเจ้าถึงแก่กรรมวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2499 ต่อมาในปี 2528 กรมทางหลวงติดถนนสายพังงา-บางเตย-ทับปุด ผ่านที่ดินที่เกิดเหตุและได้จ่ายเงินค่าตอบแทนพืชผลให้นางสุจินต์จำนวน 22,900 บาทนางสุจินต์ได้เสียภาษีบำรุงท้องที่ในที่ดินที่เกิดเหตุตลอดมาจำเลยได้รับการยกให้ที่ดินที่เกิดเหตุจากนางสุจินต์เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2531 เห็นว่าการแจ้งสิทธิการครอบครองของนางสุจินต์ในที่ดินที่เกิดเหตุแม้จะไม่สมบูรณ์ตามกฎหมาย แต่ก็ยังเป็นหลักฐานสนับสนุนว่า นางสุจินต์ได้ครอบครองที่ดินที่เกิดเหตุก่อนแล้วพยานจำเลยนำเชื่อว่าที่ดินที่เกิดเหตุไม่มีสภาพเป็นป่านางสุจินต์ได้ครอบครองทำประโยชน์ทำสวนจากในที่ดินที่เกิดเหตุตั้งแต่ปี 2486 ก่อนประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ใช้บังคับขณะนั้นนางสุจินต์เป็นผู้ได้ที่ดินเกิดเหตุมาตามประมวลกฎหมายที่ดินที่ดินที่เกิดเหตุจึงไม่ใช่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 4(1) เมื่อนางสุจินต์ยกที่ดินที่เกิดเหตุให้จำเลยจำเลยจึงมีสิทธิครอบครองที่พิพาทพิพากษายืน

องค์คณะ

มงคล สระฐาน · อธิราช มณีภาค · วุฒิ คราวุฒิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/303/2539>